

06 ΜΑΪΟΥ 2026 † ΤΕΤΑΡΤΗ
ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

† Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Ἰώβ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

ἽΟτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλω-
σάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν
μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον
νάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας·
Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πι-
νέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ
Θεός, δόξα σοι.

Δόξα., τὸ αὐτό. Καὶ νῦν., τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν
καρδιῶν λογισμούς, ἐν μέσῳ ἀνέ-
κραζε τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, τοῖς
φεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζη-
τεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν Ζωοδότην;
Ἑορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρ-
ρήσι· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρί-
νετε παράνομοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων ἐν τῷ να-
ῶ ἐστηκώς, Ἑορτῆς μεσαζούσης,
Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑ-
βραίοις προσλαλῶν, διελέγχει τρα-
νῶς, ἐν παρρήσι πολλῇ, ὡς Βασι-
λεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον
αὐτῶν τόλμαν· ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖ-
ται, δι' εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλε-
ος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ἽΟ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμε-
νοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον
Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυ-
νοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνά-
στασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν·
σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου
ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πι-
στοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χρι-
στοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ
ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν
ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλο-
γοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν
ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θά-
νατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Κοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Λγάθουνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

KANONES

ᾠδὴ α'. Ὕψος δ' Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα, θείας σαρκώσεως, εὐεργεσίαι λάμπουσιν ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ λαμπρότητες, ἀγαθοδότης ἀναβρῦσαι.

Στίχ. **Δ**όξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Επέστης, μαρμαρυγὰς Θεότητος, ἔξαποστέλλων Χριστέ, τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ προφανῶς· ἑορτὴ γὰρ χαρμόσυτος, τῶν σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας ἡμῖν πρόξενος.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Ἡ σὰρξ σου διαφθορὰν ἐν μνήματι, οὐκ εἶδε Δέσποτα· ἀλλ' ὡς συνέστη ἀνευθεν σποράς, τὴν φθορὰν οὐκ ἐδέξατο, ἀκολουθίᾳ φύσεως, ὑπερουσίως μὴ δουλεύσασα.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἤχου πλ. δ'!

Ῥοδὴ α'! Θάλασσαν ἐπηξας.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐθνη κροτήσατε, Ἑβραῖοι θρηνήσατε· ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ διέρρηξε τοῦ Ἄδου, καὶ νεκροὺς ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ. Οὗτος ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμούς, μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἶμα· καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο δεύτερον τέλεσας. Δόξα Σωτῆρ τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ,

δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν· θέλων ἐκοπίασας Σωτῆρ μου· καὶ ἐκὼν ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπέικων· καὶ εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί, τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄρτους εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνσας, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς διψῶσιν ἐπηγγείλω. Σὺ εἶ, Σωτῆρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῶ.

Δόξα.

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα, Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναῖδιον Υἱῶ, τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν· μίαν ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὕμνων, ἀνάρχου Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μόνη ἐχώρησας τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, Θεογεννητορ ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ ἐκύησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας λυμανθείσης· τοῦτον Ἀγνή, ὡς Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἰκέτευε ὑπὲρ τῆς ποιίμνης σου ἀεὶ.

Ῥοδὴ γ'! Ἦχος δ'! Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ μου

ισχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς πηγὰς ἤνοιξας· Εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος, ἴτω καὶ πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι προφανῶς ἔλεγες, ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα δέ, πέμπειν ἐπηγείλω τὸ ἅγιον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Ο φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς δεδῶρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἄλλος. Ὕψχος πλ. δ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης, ὡς ἐπέστη τῷ ἱερῷ, καθὼς γέγραπται, μεσοῦσης τῆς νομικῆς Ἑορτῆς.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι· Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὃν περ ἐκάλουν οἱ Προφῆται, ἐκ Σιῶν ἐλευσόμενον, καὶ κόσμον ἀνακαλούμενον.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι, τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότη· τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες

τὸν ἅγιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντως δεῖ ἐλθεῖν Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας, τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Δόξα.

Εὐπροσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῇ οὐσίᾳ, ὑμνοῦμεν ἀναρχον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα εὐσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς ἓνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Εἷς τῆς Τριάδος ὢν, γενόμενος σὰρξ ὠράθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν, οὐδὲ φλέξας τῆς Τεκούσης τὴν ἄφθορον γαστέρα, Θεὸς ὢν ὅλος καὶ πῦρ.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς.

Ὕψχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εστηκῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ, μεσαζούσης ἐνθέως τῆς Ἑορτῆς· Ὁ διψῶν, ἀνέκραζες, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείουνάματος, ποταμοὺς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων μου· ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν σταλέντα, ἐκ θείου Γεννήτορος, μετ' ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰνάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζω-
ῆς, ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας
Σωτήρ, καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σω-
τηρίας τὰνάματα· τὸν γὰρ θεῖον
νόμον σου, δεχόμενος ἄνθρωπος,
ἐν αὐτῷ σβεννύει, τῆς πλάνης τοὺς
ἄνθρακας· ὅθεν εἰς αἰῶνας, οὐ δι-
ψήσει, οὐ λήξει, τοῦ κόρου σου Δέ-
σποτα, Βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ
τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου,
Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄ-
φρῃσιν αἰτούμενοι, καταπέμψαι
πλουσίως τοῖς δούλοις σου.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσα-
ζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς
καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας
ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ
ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν
σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκ-
βοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώ-
ρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχὴν,
πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν
σῶν αἱμάτων κατάρδουσιν, καὶ
δειξὸν καρποφόρον ἀρεταῖς· σὺ
γὰρ ἔφης πᾶσι, τοῦ προσέρχεσθαι
πρὸς σὲ Λόγε Θεοῦ πανάγιε, καὶ
ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι, ζῶν τε
καὶ καθαῖρον ἁμαρτίας, τῶν ὑ-
μνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θεῖαν
σου Ἐγερσιν, παρέχων Ἀγαθὴ, τὴν
ἀπὸ τοῦ ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς

τοῖς Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἱ-
σχύν, τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· σὺ
γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον. Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

Τῆ ΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου καὶ πο-
λυάθλου Προφήτου Ἰώβ.

Στίχοι

Εἰ καὶ θανόν, ἄληστος ἀνδρείας
πέτρα,

Καὶ πῶς Ἰώβ κρούσει σε τῇ λήθης
πέτρα;

Ἐκτη Ἰώβ πολύτλαν θανάτου
τέλος ἀμφεκάλυψε.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ
Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Σεραφεῖμ, ἐν τῷ ὄρει τοῦ Δομποῦ
ἀσκήσαντος.

Στίχοι

Λιπὼν Σεραφεῖμ τὸν κάτω καὶ
τοῖς ἄνω,

Φλογοφόροις σύνεστι Σεραφεῖμ
χῶρον.

Ἦλατ' ἄημα ἔνθεν Σεραφεῖμ
οὐρανίων ἐς πόλον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ὄσιοι Μάμας,
Παχώμιος καὶ Ἰαρίων ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δημητρίων το-
ξευόμενος τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάναξ, Μέσι-
ρος καὶ Θερινὸς ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δονᾶτος τοξευ-
όμενος τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Βάρβαρος ξίφει
τελειοῦται.

Τελεῖται δὲ τῶν εἰρημένων ἀγίων
ἡ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν
τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἑορτάζομεν ἑορτήν.

Στίχοι

Ἐστὼς διδάσκει τῆς Ἑορτῆς ἐν μέσῳ,

Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων μέσον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.

Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ, καὶ λαὸν διέσωσας δουλείας καὶ εἰσήγαγες αὐτὸν εἰς ὄρος ἁγιάσματος βοῶντα· Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν καινὴν ὁδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

ᾠδὴ γ'.

Εστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρασ μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

ᾠδὴ δ'.

Ο προφήτης Ἀββακούμ τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα, Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνέκραζεν· Ἀπὸ Θαιμᾶν ἤξει ὁ Θεός. Δόξα τῇ δόξῃ σου, Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ᾠδὴ ε'.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς. Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

ᾠδὴ ς'.

Ως ὕδατα θαλάσσης, φιλάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίου χεῖμάζει με. Διό, ὡς Ἰωνᾶς, σοὶ κραυγάζω, Λόγε· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

ᾠδὴ ζ'.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος πυρὶ φλογιζομένη, ἐδροοσίζετο πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστάσι· οἱ παῖδες ὑπέφαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου δόξης ἐποχούμενον καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπυρολογεῖται.

ᾠδὴ θ'. ᾠχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους φυλάττειν, διαφερόντως πάντες, σπουδάσωμεν, ὅπως ἁγίου Πνεύματος, τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύ μου τὸ θνητὸν Ζωοδότα, περιβολὴν ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν, ἐνδύσας Σῶτερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ Πατρὶ προσήγαγες, τὸν χρόνιον μου λύσας πόλεμον.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει, τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Ὡς ρίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ἄλλος. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς Ἑορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων, ἀνῆλθες ὁ Σωτὴρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου, καὶ ἐδίδασκες πάντας· ἐθαύμαζον δὲ Ἰουδαῖοι, καὶ πόθεν οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰάματα χαρισμάτων ὁ Λυτρωτὴς μου, πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα, φυγαδεύων τὰς νόσους, ἰώμενος τοὺς ἀσθενοῦντας· ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἐξεμαίνοντο, τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ Λυτρωτὴς μου, ἐλέγχων ἀνεβόα· Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε· καὶ γὰρ ὁ νόμος καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι, κελεύει πάντα ἄνθρωπον.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς σου, Σωτὴρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέσχες, ἀποστείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρῦξαι τὴν δόξαν σου· οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυττόν σου τὴν Ἀνάστασιν, τὴν χάριν καὶ τὴν σάρκωσιν.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ, μήπως λυθῆ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε, ὅτι ἄνθρωπον ὄλον ἐποίησα ὑγιῆ λόγῳ; κατὰ τὴν σάρκα ὑμεῖς κρίνετε, φησὶ τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός!

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ τὴν ξηρὰν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ, τὴν ξηρανθεῖσαν πάλαι γῆν τῆς ἐμῆς καρδίας, ἰασάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με καρποφόρον, ἵνα ἐργάσωμαι κατὰ τὸ Σωτὴρ, καρπούς ἐν μετανοίᾳ θερμῇ.

Σπῆχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λεπρῶσάν μου τὴν καρδίαν ἀποκαθάρας, καὶ τῆς ψυχῆς μου Λόγε τὰ ὄμματά φωτίσας, ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου, κείμενον ἀνόρθωσόν

με, ὡς τὸν παράλυτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ κατακείμενον.

Δόξα.

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν, τὴν ἀναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παντοκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἠδραστὰι, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Καὶ νῦν. *Θεοτοκίον.*

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότην, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. Αὐτὸν δυσώπει Παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ᾄλλεται.

Ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὠδῆς τῆς Ἑορτῆς.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφοτέρα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνουῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟ Τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος γ' Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὅ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκένωτων δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεισιν ἀμαρτιῶν· ὅτι συνέχομαι δίψῃ, Εὐσπλαγχνε μόνε Οἰκτίρμον. *(δ΄)*

ΑΙΝΟΙ . ᾠχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπικηρὰ προσόμοια τῶν Αἰνῶν.

ᾠχος δ' Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. **Ἀ**νεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀίδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκειν, Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας, καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει, παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Στίχ. **Ἀ**νεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀίδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐν ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ ἐδίδασκειν, Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας, καὶ ἐθαύμαζον, τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, ἐκβοῶντες· Πόθεν γράμματα γινώσκει, παρ' οὐδενὸς μὴ μεμαθηκώς;

Στίχ. **Ἀ**νεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβοῶν αὐτοῖς· Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς ἄδικοι κρίνετε· ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν Παράλυ-

τον ἤγειρα· ὅθεν Κύριος, τοῦ Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου· τί ζητεῖτέ με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας ἐγείραντα;

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μωϋσέα ἐλίθασαν, οἱ δεινοὶ καὶ παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ ἀχάριστον· τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν, ξυλίνω ἐν πρίονι· ἐν βορβόρω τὸν σοφόν, Ἰερεμίαν ἐνέβαλον· τὸν δὲ Κύριον, ἐν Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων· Τὸν ναὸν ὁ καταλύων, σῶσον σαυτὸν καὶ πιστεύσομεν.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν. *Τῆς ἑορτῆς.*
Ἦχος δ' Ἀνατολίου.

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ μέσον τῆς Ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ· ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ. Ἦχος γ'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν

ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. δ'

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν
μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον
νάματα· ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας·
Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρός με καὶ πι-
νέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ
Θεός, δόξα σοι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Εὐλογημένη...

Ἄπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

καὶ δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀντίφωνον α'. ᾠχος β'

Σπῆχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα
ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ
τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροὶ
σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπῆχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτω-
σάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτω-
σαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β'

ᾠχος ὁ αὐτὸς

Σπῆχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλλη-
λούϊα.

Σπῆχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν
ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σω-
τήριόν σου.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλλη-
λούϊα.

Σπῆχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι
λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν
σοι λαοὶ πάντες.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλλη-
λούϊα.

Σπῆχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς
ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἀλλη-
λούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος πλ. α'

Σπῆχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Σπῆχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Σπῆχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Σπῆχ. Ἀὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν

Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ, σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

ᾠχος πλ. δ'

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτῆρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

ᾠχος δ'

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς καὶ δεσπότης πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε ὕδωρ ἀθανασίας· ὄθεν σοι προσπίπτομεν καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρομύς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τρισάκιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *γ'*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Προκείμενον. ᾠχος βαρύς.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σπῆχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεύς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον, καὶ κεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιπεπατῆκει. Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλη τῆ φωνῇ· ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. καὶ ἤλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπήρασαν τὴν φωνὴν αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον κράζοντες καὶ λέγοντες· ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς

ὁδοῖς αὐτῶν· καίτοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ὑμῶν. Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος πλ. δ'.

Στίχος α'· Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου.

Στίχος β'· Ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἁγίοις σου. καὶ ἐνεκαυχῆσαντο οἱ μισοῦντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς. ᾠχος πλ. δ'.

Αλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθέναις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Κοινωνικόν. (Ἰωάν. στ' 56).

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ·

Εἶδομεν... ᾠχος πλ. α'!

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεως Κύριε, ὅπως ἂν ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας

ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων. Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλουῖα.

ἦχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

*Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.*